

Књига пророка Јоила и лаодикијска Црква адвентиста седмог дана — број четрдесет шест

Jeff Pippenger
2026-02-12

Број четрдесет шест

Од Цезареје Филипове до Цезареје Приморске представља период од трећег до деветог часа, који се дели у шестоме часу. Подела од Цезареје до Цезареје била је Гора Преображења. Гора Преображења усклађује још две линије са оријентиром од три корака који претходе пентекостном недељном закону за пет дана.

На гори је Бог Отац проговорио други пут. Први пут је проговорио при Христовом крштењу, а последњи пут непосредно пред крст.

Сада је душа моја узнемирена; и шта да кажем? Оче, спаси ме од овога часа; али ради овога дођох на овај час. Оче, прослави име своје. Тада дође глас с неба, говорећи: И прославих га, и опет ћу га прославити. Народ, дакле, који је стајао ондје и чуо то, говораше да загрмје; други говораху: Анђео му говори. Јован 12:27–29.

Бог прославља своје име када запечаћује сто четрдесет и четири хиљаде и уписује на њих своје име.

Ономе који победи учинићу да буде стуб у храму Бога мојега, и више неће излазити напоље; и написаћу на њему име Бога мојега, и име града Бога мојега, новог Јерусалима, који силази с неба од Бога мојега; и написаћу на њему моје ново име. Ко има ухо, нека чује шта Дух говори црквама. Откривење 3:12, 13.

На Гори Преображења, Петар, Јаков и Јован били су једини присутни ученици, као што су били и приликом васкрсења Јаирове кћери, а затим и поново у Гетсиманији. Гетсиманија, као и Отац који говори у Јовану дванаестој глави, дошла је непосредно пре крста. Гетсиманија значи „муљача за уље“, указујући на уљни испит девојака. Гетсиманија је „криза“ која доводи душу „лицем к лицу са смрћу“, а мудре девојке пролазе испит, јер су се у другом храмском испиту нашле лицем к лицу са животом, као што је Исус „лицем к лицу“ поучавао тридесет дана.

Први пут Отац је проговорио на Христовом крштењу, а први пут када је узео искључиво Петра, Јакова и Јована било је када је васкрснута дванаестогодишња Јаирова кћи. Васкрсење дванаестогодишње девице подудара се са Христовим крштењем, које симболизује силу васкрсења. Васкрсење Јаирове кћери подудара се са Христовим крштењем и Кесаријом Филиповом. Гетсиманија и Христова узнемиреност када је Отац проговорио непосредно пред крст подударају се са Кесаријом Приморском.

Ред по ред, Петар представља сто четрдесет и четири хиљаде који су запечаћени у Цезареји Филиповој, када се име Симона Варјоне мења у Петар. Пошто је једном запечаћен у Панијуму, који је Цезареја Филипова, Петар одлази у шести час на Гору, где је уздигнут као застава док наставља да одговори на позив Корнилија у Цезареји Маритими. У Цезареји Филиповој Петар напушта кампски састанак у Ексетеру са печатом Божјим и са вешћу Поноћног вапаја коју треба да објављује. Вест о исламу, како је представљена празником труба, носи Петра даље у Цезареју крај мора. Вест о исламу уздиже Петра пред поглед света, јер је Петар унапред предсказао пророчки долазак ислама пре празника труба.

Ево, послаћу вам Илију пророка пре него што дође велики и страшни дан Господњи; и он ће обратити срце отаца ка деци, и срце деце ка њиховим оцима, да не дођем и ударим земљу проклетством. Малахија 4:5, 6.

Ред по ред, Илијина порука је порука која почива на усклађивању отаца са њиховом децом. Илија је био отац Милер, који представља своју децу. Сто четрдесет и четири хиљаде јесу деца Вилијама Милера, а обратити срце Милерово ка његовој деци значи ускладити милеритску историју са историјом Илије, као и Јована Крститеља са весником повезаним са сто четрдесет и четири хиљаде. Један елемент усклађивања ове четири линије јесте то да је у свакој од испитних историја Илије, Јована и Милера једина порука садашње истине била порука која је дошла кроз весника.

И Илија Тесвићанин, који беше од становника Галадских, рече Ахаву: Тако жив био Господ Бог Израиљев, пред којим стојим, неће бити ових година ни росе ни дажда, осим по мојој речи. 1. Царевима 17:1.

Sestra Vajt jasno kaže da oni koji nisu prihvatili poruku Jovana, koga je Isus poistovetio sa Ilijom, ne bi imali koristi od Isusovih učenja, kao i da oni koji su odbacili Milerovu poruku, predstavljenu kao poruka prvog anđela, nisu mogli imati koristi od poruke drugog anđela. Uz Ilijinu objavu da će kiša doći samo na njegovu reč, došao je i završni ispit koji je uključivao zapovest da se izabere između Ilijine poruke i Valove poruke. Proročki simbol „dokle“ usklađuje Ilijinu goru Karmil sa zakonom o nedelji.

Тада Ахав посла к свим синовима Израиљевим и сабра пророке на гору Кармил. И Илија приступи свему народу и рече: Докле ћете храматити на две стране? Ако је Господ Бог, идите за Њим; ако ли је Вал, онда идите за њим. А народ му не одговори ни речи. Тада Илија рече народу: Ја, само ја, остао сам пророк Господњи; а пророка Валових има четири стотине и педесет људи. Нека нам, дакле, дају два јунца; и нека они изаберу себи једнога јунца, и нека га исеку на комаде, па нека га положи на дрва, али огња да не међу пода њ; а ја ћу приправити другога јунца, и положићу га на дрва, али огња нећу метнути пода њ. Потом призовите име богова својих, а ја ћу призвати име Господње; и Бог који одговори огњем, нека буде Бог. И сав народ одговори и рече: Добро рече. 1. Царевима 18:20–24.

Испит на Кармилу био је избор између две поруке. Испит између истинског и лажног пророштва, и између гласника Илије и пророка који су седели за Језавељиним столом.

Радило се о гласнику и о поруци. Године 1844. Кармил се поновио када је Господ извео испит који је показао Милера као истинског пророка, а Милерову поруку као росу и дажд. Разлика између истинског пророка и истинске поруке, насупротив лажном пророку и лажној поруци, била је представљена на ексетерском логорском сабору ексетерским шатором и шатором ватертаунске групе. Две скиније које представљају истинито насупротив лажном. Разлика начињена на Кармилу и у историји 1844. године поистовећује се у Цезареји Филиповој када је Петар запечаћен и уздигнут на Гору као стег. Он је био уздигнут зато што је тврдио да је његова порука једина истинита порука позног дажда. Био је уздигнут када се његово предсказање испунило.

Празник труба је трећи, и представља лакмус-тест у пентекостној сезони, а пре тог лакмус-теста Петар указује да ислам треба да буде пуштен како би означио почетак објављивања Поноћног вапаја. Испуњење пророштва јесте оно што је начинило разлику између милерита и протестаната, који представљају некадашњи заветни народ који бива заобиђен. Илија је лично побио лажне пророке, пошто је разлика између истинитог и лажног била показана. Разлика се начини на празник труба, када се испуни предсказање о исламу.

Поноћни поклич у милеритској историји био је предсказање које је било исправљено, а потом и испуњено. Испунило се 22. октобра 1844. године, док је Милерово првобитно разумевање Поноћног поклича било да је то 1843. година. Самјуел Сноу представља исправку те поруке, а његова порука постала је позната као „истинита“ порука Поноћног поклича.

1844. година била је илустрација разлике између Милерове поруке и поруке протестаната. У процесу испитивања протестанте је Милер усмртио, и они су потом постали отпало протестантство, кћери Рима, Језавељини свештеници. Та разлика се показала или прихватањем или одбацивањем пророчке поруке. Код Јована и Милера, пророчка порука је разоткрила лажну поруку некадашњег заветног народа који је био заобиђен. Илијина порука је тврдила да неће бити дажда осим на његову реч, а после три и по године требало је да се испит те тврдње јасно покаже.

И догоди се, кад Ахав угледа Илију, да му Ахав рече: Јеси ли ти онај што смућује Израиља? А он одговори: Нисам ја смутио Израиља, него ти и дом оца твога, јер сте оставили заповести Господње, а ти си пошао за Валима. Зато сада пошаљи и сабери ми свега Израиља на гору Кармил, и четири стотине и педесет пророка Валових, и четири стотине пророка гајева, који једу за столом Језавељиним. 1. о Царевима 18:17–19.

Разликовање између лажног и истинитог, било да је реч о гласнику или о поруци, извршено је у процесу кушања који је обухватао оптужбе и против поруке и против гласника. Илија је био онај који је био оптужен да смућује Израиља, јер је његова порука зауставила кишу. Да је у Израиљу и даље падала киша, никакво питање у вези с Илијом не би било покренуто. Питање се заснивало на Илијином предсказању и на његовом испуњењу током три и по године.

Када се Петар нађе на лакмус-проби у Кесарији Филиповој, што је Празник труба, а такође и место где се магарац одрешује, означава се почетак поруке Поноћног вапаја. Петар, сличан Илији, управо је био сведок потврде свога предсказања, и разлика између истинитог и лажног била је показана да сви виде. Потврда предсказања представљена је Празником труба — који је лакмус-проба. То предсказање било је типолошки приказано и 1840. и 1844. године, када се једно предсказање исправља, а потом испуњава. Исправљено предсказање Џосаје Лича оснажило је првог анђела 11. августа 1840, а предсказање о 1843. години које је изнео Милер исправио је Сноу.

„Године 1840. још једно изузетно испуњење пророштва побудило је широко интересовање. Две године раније, Џосаја Лич, један од водећих проповедника који су проповедали други долазак, објавио је тумачење Откривења 9, предсказујући пад Османског царства. Према његовим прорачунима, ова сила је требало да буде оборена... 11. августа 1840. године, када се може очекивати да ће османска власт у Цариграду бити сломљена. И ја верујем да ће се показати да је тако.“

„Управо у време које је било назначено, Турска је, преко својих посланика, прихватила заштиту савезничких сила Европе и тако се ставила под контролу хришћанских народа. Догађај је тачно испунио пророчанство. Када је то постало познато, мноштва су се уверила у исправност начела пророчког тумачења које су прихватили Милер и његови сарадници, и адвентном покрету дат је чудесан подстицај. Људи од учености и угледа придружили су се Милеру, како у проповедању тако и у објављивању његових гледишта, и од 1840. до 1844. године дело се нагло ширило.“ The Great Controversy, 334, 335.

Личово предсказање односило се на ислам, а Сноуово предсказање на затворена врата. Када се Личово предсказање испунило, методологија која је утврдила поруку била је прихваћена, и они који су прихватили поруку „сјединили су се“ са весником. И порука и весник били су препознати у испуњењу предсказања. Личово предсказање односило се на ислам, а Сноуово предсказање на затворена врата.

„Видела сам Божји народ радостан у ишчекивању, како очекује свога Господа. Али је Бог намеравао да их окуша. Његова рука покрила је једну грешку у израчунавању пророчких раздобља. Они који су очекивали свога Господа нису открили ту грешку, а ни најученији људи који су се противили времену нису је увидели. Бог је намеравао да Његов народ доживи разочарање. Време је прошло, и они који су с радосним ишчекивањем очекивали свога Спаситеља били су жалосни и обесхрабрени, док су они који нису волели појављење Исусово, него су из страха прихватили вест, били задовољни што Он није дошао у очекивано време. Њихово исповедање вере није дотакло срце нити очистило живот. Пролазак тог времена био је добро срачунат да открије таква срца. Они су били први који су се окренули и исмевали ожалашћене, разочаране који су заиста волели појављење свога Спаситеља. Видела сам Божју мудрост у томе што је кушао Свој народ и дао му испит који продире до дубине, да би открио оне који би устукнули и вратили се у часу кушње.“

„Исус и сва небеска војска гледали су са саосећањем и љубављу на оне који су са слатким ишчекивањем чезнули да виде Онога кога су њихове душе волеле. Анђели су лебдели око њих, да их подрже у часу њихове кушње. Они који су занемарили да приме небеску вест били су остављени у тами, и Божји гнев се распалио против њих, јер нису хтели да приме светлост коју им је Он послао са неба. Те верне, разочаране, који нису могли да разумеју зашто њихов Господ није дошао, није оставио у тами. Они су поново били упућени на своје Библије да истражују пророчке периоде. Рука Господња била је уклоњена са бројки, и грешка је била објашњена. Видели су да пророчки периоди досежу до 1844. године, и да исти докази које су изнели да покажу да се пророчки периоди завршавају 1843. године, доказују да се они окончавају 1844. године. Светлост из Речи Божје обасјала је њихов положај, и они су открили време одлагања — „Ако и оклева [виђење], чекај га.“ У својој љубави према Христовом скоријем доласку, превидели су одлагање виђења, које је било срачунато да покаже ко су истински они који чекају. Поново су имали одређену временску тачку. Ипак, видела сам да многи од њих нису могли да се уздигну изнад свог тешког разочарања како би поседовали ону меру ревности и снаге која је обележила њихову веру 1843. године.“

„Сотона и његови анђели тријумфовали су над њима, а они који нису хтели да приме поруку честитали су себи на својој далековидој расудности и мудрости што нису прихватили ту заблуду, како су је називали. Нису схватили да одбацују савет Божји на своју сопствену штету и да делују у заједници са Сотоном и његовим анђелима, да би збуњивали Божји народ, који је живео поруку послану с неба.“

„Верници у овој вести били су тлачени у црквама. Неко време су они који нису хтели да приме вест били страхом задржавани да не испоље осећања својих срца; али је пролазак времена открио њихова истинска осећања. Желели су да ућуткају сведочанство које су они што су чекали осећали да морају да носе, да се пророчки периоди протежу до 1844. године. Верници су јасно објашњавали своју заблуду и износили разлоге зашто су очекивали свога Господа 1844. године. Њихови противници нису могли да изнесу никакве аргументе против снажних разлога који су били понуђени. Ипак, гнев цркава био је распаљен; били су решени да не слушају доказе и да сведочанство искључе из цркава, како га други не би могли чути. Они који се нису усуђивали да другима ускрате светлост коју им је Бог дао, били су искључени из цркава; али Исус је био с њима, и они су се радовали у светлости Његовог лица. Били су припремљени да приме вест другог анђела.“ Early Writings, 235–237.

Петар представља сто четрдесет и четири хиљаде који, попут Лича, износе исправљено предсказање о исламу и о крају једног царства; а попут Сноуа, Петар такође износи исправљено предсказање о затвореним вратима. Личева порука о другом тешкоме „јао“ ислама била је спољашње предсказање, а Сноуова о затвореним вратима била је унутрашње предсказање. За Сноуа је дело отпочело када је Господ уклонио своју руку са бројки, и тада се увидело да они исти докази за које се раније мислило да доказују 1843. годину, заправо доказују 22. октобар 1844. године. За Лича, то је био прорачун који је, када се испунио, довео анђела из Откривења десет да стане на земљу и на море.

Чињеница да је Лич поново израчунао своје предсказање десет дана пре његовог испуњења указује на то да дело исправљања претходног предсказања представља пробу. Да ли су почетак 1840. и завршетак 1844. заиста пророчки симбол предсказања које се поново израчунава да би постало истинити Поноћни поклич? Да ли алфа и омега милеритске историје, која се окончала објављивањем Поноћног поклича, заиста предображавају пророчке одлике истинитог Поноћног поклича сто четрдесет и четири хиљаде?

У оба раздобља објављивања исправљеног предвиђања, испољила се полемика против милеритске поруке, јер је порука узнемиравала народ. Када Петар стоји у Цезареји Филиповој, настаје полемика око поруке која је започела пре Цезареје Филипове, јер је то испуњење које потврђује да је само на Петрову реч порука о киши требало да падне. Цезареја Филипова је празник труба и усаглашена је са тиме што Христос шаље два ученика, који представљају другог анђела, да одреше магарца ислама. Одрешивање магарца ислама објављује почетак поруке Поноћног вапаја на логорском састанку у Ексетеру, јер Самјуел Сноу, који је оклевао уместо да стигне на дан отварања, стигавши на коњу дан касније, 13. августа, означава крај времена оклевања и почетак поруке која ће се, када се састанак заврши 17-ог, преносити као плимни талас.

Контроверза милеритске историје, оптужбе цара Ахава и отпор цепидлачких Јевреја приликом Христовог уласка у Јерусалим, све то указује на спор који достиже свој завршетак на празник Труба, када се магарац одвезује. Одрешивање магарца представља потврду једног пророчанства које указује на затворена врата над адвентизмом на почетку, у Кесарији Филиповој, и на затворена врата на крају тог раздобља, у Кесарији Приморској. Магарац је симбол ислама трећег тешкоћа који погађа Сједињене Државе, укључујући Нешвил, Тенеси. Неуспело предвиђање од 18. јула 2020. сада се постепено исправља док Господ уклања Своју руку и скида печат са откривења Исуса Христа. То распечаћивање отпочело је у пустињи у јулу 2023.

Виђење из Данила једанаест.

Празник труба представља седму трубу, која је треће тешко, које је ислам. Труба је спољашња опомињућа порука рата, али се може разумети и као унутрашњи позив на свети сабор. Као лакмус-проба која почиње када се заврши тридесет дана кушње другог храма, она је и спољашња и унутрашња порука. Прва темељна кушња дошла је у пролеће 2024. године са спољашњим виђењем антихриста, како је представљено у Данилу 11:14.

И у то време многи ће устати на цара јужнога; и насилници између твога народа подигнуће се да утврде виђење, али ће пасти. Данило 11:14.

Претходни стих увео је Панијум, и сведочанство о Панијуму наставља се све до петнаестог стиха.

Јер ће се цар северни вратити и подићи мноштво веће од првога, и заиста ће доћи после извесних година с великом војском и с великим богатством. Данило 11:13.

Цар севера у стиховима од десет до петнаест јесте заступничка сила папства, која је у десетом стиху била представљена Роналдом Реганом када је уклоњен зид гвоздене завесе, како је то било предзнаковано падом Берлинског зида 9. новембра 1989. године. Стих шеснаести означава уклањање зида раздвајања цркве и државе приликом закона о недељи. Стихови једанаести и дванаести представљају украјински рат који је започео 2014. године, а стих тринаести указује на изборе 2024. године, када се Трамп, осми председник од Регана, који је уједно и осми председник који је од седморице претходних председника, „враћа“ с већом силом, јер када се врати, „покренуће мноштво веће него пређашње, и заиста ће доћи после извесних година“. Те „извесне године“ јесу четири године Цоа Бајдена.

После 2024. године, у сагласности са тринаестим стихом, Рим ће се укључити у пророчку историју Панијума. Осмог маја 2025. године изабран је први папа из духовне славне земље, и он је узео име Лав, које са собом носи многа значајна пророчка обележја. Затим се у петнаестом стиху ступа у битку.

И доћи ће цар северни, и насуће опкоп, и узеоће најутврђеније градове; и мишице јужне неће му одолети, нити његов изабрани народ, нити ће бити снаге да му се одупре.
Данило 11:15.

Битка код Панијума отпочиње у петнаестом стиху, и звер са земље, представљена Доналдом Трампом, поразиће царство југа. Цар југа у једанаестом стиху започео је рат са Украјином, посредничком силом папства, коју је финансирала и подржавала посредничка сила папства из десетог стиха — Сједињене Државе. Цар југа биће победоносан у бици код Рафије, али у последицама те победе прогресивно распадање, које је увек повезано са пропашћу змајског царства југа, оставља цара југа у крајње рањивом положају, док се цар севера враћа, снажнији него икада, и припрема се за битку код Панијума. Русија и Путин су цар југа када су Сједињене Државе 2014. године покренуле украјински рат. Године 2022. започела је инвазија и крв је почела да се пролива. Године 2024. цар севера се вратио.

Петар се налази у Кесарији Филиповој, што представља почетак објављивања поруке Поноћног поклича. Петар је, слично Илији и милеритима, представљеним Личем и Сноуом, раније изнео предсказање о затвореним вратима и исламу. Његово испуњење открива разлику између истинитих и лажних порука позног дажда, као и између истинитих и лажних весника. Петрова порука јесте исправљена порука о Нешвилу и исламу, и када стоји у Кесарији Филиповој, он стоји у Панијуму, у бици која води ка недељном закону из шеснаестог стиха. Испуњење Петровог предсказања означава почетак објављивања Поноћног поклича, када је ислам ослобођен, што је такође, ред по ред, време када настаје битка код Панијума.

Визија Данила десет

Празник труба представља седму трубу, која је треће тешко зло, које је ислам. Труба је порука упозорења, а такође и позив на свети сабор. Она је и лакмус-тест који отпочиње када се оконча тридесет дана испита другог храма. Прво темељно спољашње испитно виђење антихриста појавило се у пролеће 2024, а друго унутрашње испитно виђење Христа, како је

представљено у Данилу 10, дошло је 2026.

Тада подигох очи своје и погледах, и гле, неки човек обучен у лан, и бедра му беху опасана чистим златом из Уфаза; а тело му беше као хрисолит, и лице му као муња, и очи му као огњене светиљке, и мишице његове и ноге његове као углачана бронза, и глас речи његових као глас мноштва.

И ја, Данило, сам видех виђење; а људи који беху са мноштем не видеше виђење; али их обузе велико дрхтање, те побегоше да се сакрију.

Зато остадох сам, и видех то велико виђење, и не оста снаге у мени; јер се красота моја у мени изврну у распаљивост, и не задржах снаге.

И чух глас његових речи; а кад чух глас његових речи, падох у дубок сан лицем к земљи, и лице ми беше окренуто ка земљи.

И гле, рука ме се дотаче и подиже ме на колена и на дланове мојих руку. И рече ми: Даниле, мили човече, разуми речи које ти говорим, и усправи се; јер сам сада к теби послан. И када ми изговори ту реч, устадох дршћући. Тада ми рече: Не бој се, Даниле; јер од првога дана кад си управљив срце своје да разумеш и да се понизиш пред Богом својим, речи твоје бише услишене, и ја дођох због речи твојих. Али кнез царства персијскога противио ми се двадесет и један дан; но гле, Михаило, један од првих кнезова, дође да ми помогне; и ја остадох онде код царева персијских. А сада дођох да ти дам да разумеш шта ће снаћи народ твој у потоње дане; јер је виђење још за многе дане. И када ми изговори такве речи, оборих лице своје к земљи и онемех.

И гле, неко као обличје синова човечијих дотаче се усана мојих; тада отворих уста своја, и проговорих, и рекох ономе који стајаше преда мноштем: Господару мој, од виђења навалише на ме болови моји, и не задржах снаге. Јер како би слуга овога господара мојега могао говорити с овим господарем мојим? јер што се мене тиче, одмах не остаде у мени снаге, нити остаде даха у мени.

Тада опет дође и дотаче ме неко налик по обличју човека, и окрепи ме, И рече: Не бој се, љубљени човече; мир теби; буди јак, да, буди јак. И кад ми то рече, ја се окрепих, и рекох: Нека говори господар мој, јер си ме окрепио. Данило 10:5–19.

Danilo dvadeset drugog dana vidi viđenje nebeskog Prvosveštenika u poslednjim danima. Viđenje Rima, kojim se uspostavlja viđenje, bilo je temeljni i alfa test 2024. godine, a viđenje Hrista jeste hramski test. Ono proizvodi odvajanje klase koja beži od Danila i skriva se. Ta klasa se skriva pod lažima i obmanom, i iz tog razloga prima silnu zabludu.

Данило је потом дотакнут три пута: најпре од Гаврила, затим од Христа, а онда и трећи пут од Гаврила. У Светињи над светињама, када је Данило дотакнут три пута, он приказује јачање, јер почиње тиме што нема снаге када је видео виђење, али је трећим дотицајем коначно ојачан. Ојачан је да разуме шта ће задесити Божји народ у последњим данима. Пророчка порука о ономе што задеси Божји народ у последњим данима јесте порука представљена унутар приче о десет девојака.

Данило започиње без снаге, јер га је визија Христа као у огледалу оставила без снаге; али до краја три додира он бива ојачан, а заповест: „буди јак, да, буди јак“, представља удвајање, које означава другог анђела или другу пробу. Друга проба јесте проба храма, у којој је Божји народ ојачан да објави поруку Поноћног вапаја када се заврши логорски састанак у Ексетеру. Та проба јесте проба храма, у којој камен завршни, који је био темељ и угаони камен, постаје чудесни завршни камен храма, означавајући тиме његово довршење. Данило бива ојачан двадесет другог дана, када вером улази у Светињу над светињама. Када то чини, Гаврило га дотиче, затим га дотиче Христос, а потом га Гаврило поново дотиче. Стога је Данило ојачан да објави поруку у Светињи над светињама, где види Христа између два анђела; а место у Светињи над светињама где је Христос у средини јесте престол милости, са два херувима заклоника који гледају ка ковчегу, обасјаном светлошћу шехинске славе Христа који седи на Своме престолу. Визија из десете главе Данилове пророчки је устројена тако да Данило посматра славу Христа као Шехину на престолу милости, док два херувима заклоника гледају у ковчег!

Пре празника труба Илија тврди да је његова порука о дажду једина порука о дажду која је од Господа, и износи предсказање које достиже свој закључак демонстрацијом која доказује ко јесте или није весник и шта јесте или није порука. Три и по године пре Кармила цар Ахав је тражио Илију, јер постоји раздобље расправе које претходи Кармилу. Гора Кармил је једноставно лакмус-тест на коме се карактер испољава. Исто раздобље у милеритској историји садржало је исто сведочанство, док су они који су мрзели поруку верне искључивали из цркава, а верни су потом подигли поруку којом су позивали људе да изађу из палог некадашњег савезног народа који је био заобилажен.

Петар је у време Педесетничког недељног закона објављивао Јоилову поруку, што значи да Петар објављује исту поруку када период Поноћног поклича отпочиње на крају ексетерског таборског скупа, који је започео онда када је Петрово предсказање било исправљено, као што су биле исправљене и поруке Сноуа и Лича. Полемика увек претходи испуњењу предсказања. Стога полемика почиње пре испуњења предсказања.

Poruka koja izaziva teskobu kod Ahava, Jezavelje i njenih proroka, i sitničavih Jevreja iz Hristovih dana, i palih protestanata iz mileritske istorije, Petar poistovećuje sa knjigom proroka Joila. Pre trećeg lakmus-testa, koji je obeležen odvezivanjem magarića, na Petrovu poruku napada laodikejski adventizam, a Petar odgovara na otpor ukazujući da vesnici nisu pijani, već da su jednostavno ispunjenje tri Joilova poglavlja. Tri Joilova poglavlja započinju žestokom osudom laodikejskog adventizma. Kada poruka dopre do ušiju onih koji su opijeni silovitim pićem, oni će odgovoriti. Suočili su se sa Hristom dok je silazio s gore na Svom putu ka Jerusalimu, i ponovo su se suočili s Njim u Jerusalimu.

Магарац је одвезан, улазак започиње; цепидлачни Јевреји желе да се порука утиша. Исус наставља, а затим стаје и плаче над последњим даном времена милости адвентизма. Потом у Јерусалиму следи још један сукоб са Јеврејима који желе да народ престане са својом поруком. Када је тога дана сунце зашло, време милости за јеврејски народ достигло је још један ступањ. Напредовање отпора наставља се све до крсне смрти, а започело је озбиљно са

Лазаревим васкрсењем, које је означило долазак другог анђела и времена задржавања.

„Витанија је била тако близу Јерусалима да је вест о Лазаревом васкрсењу убрзо пренета у град. Преко ухода који су били сведоци чуда, јеврејске старешине су брзо дошле у посед чињеница. Одмах је сазван састанак Синедриона да би се одлучило шта треба учинити. Христос је сада у потпуности обзнанио своју власт над смрћу и гробом. То моћно чудо било је крунисано доказ који је Бог пружио људима да је послао свога Сина у свет ради њиховог спасења. То је било показивање божанске силе довољно да увери сваки ум који је био под управом разума и просвећене савести. Многи који су били сведоци Лазаревог васкрсења били су наведени да поверују у Исуса. Али се мржња свештеника према Њему појачала. Они су одбацили сва мања сведочанства о Његовом божанству, и овај нови чудесни знак само их је још више разјарио. Мртви је био подигнут усред бела дана и пред мноштвом сведока. Никакво лукавство није могло да обезвреди такво сведочанство. Управо из тог разлога непријатељство свештеника постало је још смртоносније. Били су више него икада решени да стану на пут Христовом делу.

„Садукеји, премда нису били наклоњени Христу, ипак нису били толико испуњени зломом према Њему као фарисеји. Њихова мржња није била тако огорчена. Али сада су били потпуно узнемирени. Нису веровали у васкрсење мртвих. Позивајући се на такозвану науку, закључивали су да би било немогуће да мртво тело буде враћено у живот. Али је са неколико Христових речи њихова теорија била оборена. Показало се да не познају ни Писма ни силу Божју. Нису могли да виде никакву могућност да уклоне утисак који је чудо оставило на народ. Како би се људи могли одвратити од Онога који је успео да гробу отме његове мртве? У оптицај су пуштани лажни извештаји, али се чудо није могло порећи, а они нису знали како да неутралишу његово дејство. До тог времена садукееји нису подстицали план да се Христос погуби. Али после Лазаревог васкрсења одлучили су да се само Његовом смрћу могу зауставити Његове неустрашиве осуде упућене против њих.“ Чежња векова, 537.

Лазарева смрт означила је почетак четири дана током којих је Исус оклевао. Његова смрт представљала је долазак другог анђела, који означава почетак времена оклевања. Његово васкрсење означава васкрсење двојице сведока 31. децембра 2023. године, двадесет и две године после 11. септембра. Његово васкрсење означава васкрсење мртвих сувих костију Језекиљевих. Његово васкрсење било је предображено стварањем Адама, које се састојало у томе да је човечанство, представљено глином, било сједињено с Божанством, представљеним дахом живота.

„Свештеници и јеврејски поглавари мрзели су Исуса; али мноштво је хрлило да слуша Његове речи мудрости и да буде сведок Његових моћних дела. Народ је био покренут најдубљим занимањем и са стрепњом је следио Исуса да чује поуке овог чудесног Учитеља. Многи од поглавара вероваху у Њега, али се не усуђиваху да исповеде своју веру, да не би били искључени из синагоге. Свештеници и старешине одлучили су да се нешто мора учинити како би се пажња народа одвратила од Исуса. Бојали су се да ће сви људи поверовати у Њега. За себе нису видели никакву сигурност. Морали су или

изгубити свој положај или Исуса предати смрти. А и пошто би Га усмртили, и даље би остајали они који су били живи споменици Његове силе. Исус је подигао Лазара из мртвих, и они су се бојали да ће, ако убију Исуса, Лазар сведочити о Његовој моћној сили. Народ је у гомилама долазио да види онога који је био подигнут из мртвих, и поглавари су одлучили да убију и Лазара, и тако угуше узбуђење. Тада би народ поново окренули предањима и наукама људским, да даје десетак од нане и руте, и опет би задобили утицај над њим. Договорили су се да Исуса ухвате кад буде сам; јер ако би покушали да Га ухвате у мноштву, кад су мисли народа све биле усмерене на Њега, били би каменовани.“ Early Writings, 165.

Дана 18. јула 2020. године, две сведока из Откривења беху убијена, и стигосе други анђео и време задржавања. Дана 31. децембра 2023. године, отпоче процес васкрсења у два корака. Први корак био је темељ; други корак било је подизање храма на темељу. Лаодикијска Црква адвентиста седмог дана мрзела је ову поруку од времена када је рођена 1989. године, и мрзи је још увек. Сада, када су омражени сведоци, за које су мислили да су мртви, поново живи, мрзеће поруку још више. Расправљаће о предсказању од 18. јула 2020. године са отровношћу какву су Јевреји имали према Лазаревом васкрсењу. У историји испита храма, Петар ће одговорити на њихове погрешне оптужбе указујући на књигу пророка Јоила као на одговор на све њихове лажи.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.